

עסקן מפ"ם הערבי יצא להגן על העולה מרוסיה שבילו

"ישבנו במכונות. פתאום עצר על ידנו סגן ארום. הם נעמדו לפני המכונות שלנו. כמה אנשים קפצו מתוך הסגור החוצה. הם ניגשו אל הדלת שלידה ישבתי, פתחו אותה ומשכו אותי החוצה. תיכף קיבלתי מכה חזקה בבטן. לפני שהתעלפתי, הרגשתי איך שהם בועטים כולם עם הרגליים שלהם בבטן שלי. אחר-כך אני כבר לא זוכרת מה קרה. אני יכולה רק לתאר לעצמי שבהתעלפי הם ניגשו לצד השני של המכונה, הר ציאו את הערבי שישב על ידי החוצה והרגו אותו במקום. לי הם גזזו את השערות. הם פרימיטיביים וברברים. הם הרגו את האיש הזה רק מפני שהיה ערבי. אם היה יהודי הם לא היו מעזים לעשות לו את זה."

רגינה פולקובסקיה רועדת כשהיא מדברת. שפתיה השסועות רוטטות. עיניה הן אחת הבושה ברטיה לבנה גדולה. מטפחת לבנה מכסה את ראשה ומסתירה את שיערה הקצוץ בפראות. כתמים כחולים וחבורות אדמדמות בולטים מפניה וזרר

סובחי אל נאסיר, 45, אב ל-9 וסב לנוכח, מעסקני מפ"ם בנצרת.

ההרוג
ששתו בהריון,

האח המעולף
יוסף אל נאסיר, אחיו של הנרצח, צנח והתעלף בשעת טכס האשכבה שנערך להרוג בכנסייה היוונית הקתולית בנצרת. בתמונה נראים ידידיו של הנרצח מנסים להשיב את רוחו של האח המעולף.

קו-קלווקס-קלאו

תניו היא מאושפוט, שומר שוטר על דלת חדרה. לא מפני שהיא עצורה, חלילה, או שהיא עלולה לברוח. למרות שתוקפיה נתפסו ונמצאים במעצר, חוששת המישר טרה שגם כאן, בבית-החולים, עדיין על-לים שכניה להופיע ולפגוע בה, לנקום

עוניה. הדמעות זולגות מעיניה כשהיא נזכרת באותו ליל אימים, ליל שישי הר אחרון, כאשר הפכה לקורבן של כנופיה משכניה בשכונת השלוש, שיכון עולים בנצרת עלית. בבית-החולים בעפולה, שבאחד מבי

השבאב הזועם
של נצרת. למרות הזעם והכאב, צעירים קתוליים מנצרת נושאים על ידיהם את ארונו של סובחי אל נאסיר ברחובותיה הראשיים עברה ההלוויה בשקט, ללא קריאת-נקם אחת.

שבעה מתוך שמונת העצורים הגרוזיניים